

Ο Άγιος Νεομάρτυς Μακάριος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

**Κατά το έτος 1527, στις 14 Σεπτεμβρίου,
Μαρτύρησε ο Όσιος Μακάριος**

(Από το νέο μαρτυρολόγιο του Αγ. Νικοδήμου)

Αυτός ο αοίδιμος ποια είχε πατρίδα και ποιους γονείς, δε μας το φανέρωσε η ιστορία του. Το ότι όμως υπήρξε μαθητής του Αγιοτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Νήφωνος, ωραίος στο σώμα και ωραιότερος στην ψυχή, και ότι έδωσε μαρτυρικό τέλος, το βρίσκουμε γραμμένο στον βίο του ίδιου Αγιοτάτου Νήφωνος.

Αυτός λοιπόν, ο πραγματικά μακάριος, υπήρξε ένας από τους μεγάλους αγωνιστές της κατά Χριστόν άσκησης και φύλακας της ακρίβειας του μοναχικού βίου και εξολοκλήρου ζηλωτής των αρετών του δασκάλου του, Αγίου Νήφωνος. Κι αφού έφτασε στο άκρο και το τέλει της θείας αγάπης, φλεγόταν κάθε μέρα η καρδιά του και ποθούσε να αξιωθεί να τελειώσει τη ζωή του με μαρτυρικό θάνατο. Κι έτσι, φανέρωσε αυτόν τον πόθο και τον ένθεο σκοπό του στον Άγιο, που βρισκόταν τότε στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, κατά τη δεύτερη φορά που πήγε στο Άγιο Όρος. Κι εκείνος, αφού άκουσε τον σκοπό του και κατάλαβε ότι προέρχεται από θέλημα Θεού, του είπε: «πήγαινε, παιδί μου, στην οδό του μαρτυρίου, γιατί με την προθυμία σου πρόκειται να αξιωθείς να λάβεις τον στέφανο της άθλησης και να αγάλλεσαι αιώνια μαζί με τους Μάρτυρες και τους Οσίους. Κι αφού έκανε ευχή και τον σφράγισε με το σημείο του σταυρού, τον καταφίλησε και τον άφησε να φύγει εν ειρήνη.

Κι ο ευλογημένος Μακάριος, αφού οπλίστηκε με τις ευχές του Αγίου, βγήκε χαρούμενος από το Όρος και έτρεχε για να φτάσει στον ποθητό αγώνα. Πηγαίνοντας λοιπόν στη Θεσσαλονίκη, σκέφτηκε και στάθηκε εκεί όπου ήταν συγκεντρωμένο μεγάλο πλήθος Οθωμανών και δίδασκε με θάρρος ότι ο Χριστός είναι Υιός του Θεού και κατέβηκε από τους κόλπους του Πατρός και έγινε για χάρη μας άνθρωπος και στη συνέχεια διηγούνταν τα πάντα για την ενσάρκωση του Χριστού. Εκείνοι όμως, αφού τα άκουσαν αυτά, όρμησαν κατά πάνω του με μαχαίρια και ξύλα και χτυπώντας τον, τον καταπλήγωσαν σε όλο του το σώμα

τόσο, ώστε το αίμα έτρεχε σαν ποτάμι από τις πληγές. Έπειτα τον έριξαν στη φυλακή.

Το πρωί συγκεντρώθηκαν και έφεραν τον Μάρτυρα στο δικαστήριό τους και άρχισαν να τον κολακεύουν με σκοπό να τον κάνουν με δώρα να αλλάξει την πίστη του Χριστού με τη θρησκεία τους. Αλλά ο Μάρτυρας του Χριστού απαντούσε με θάρρος λόγου: «μακάρι κι εσείς κάποτε να γνωρίσετε την αληθινή πίστη τη δικιά μας, των Χριστιανών, που δε μπορείς να την κατηγορήσεις και να βαπτίζεστε στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, την Αγία Τριάδα, και να ελευθερώνεστε από την πλανεμένη θρησκεία σας». Αυτά αφού τα άκουσαν εκείνοι, τον άρπαξαν αμέσως και χτυπώντας τον και με μαχαίρια κεντώντας το σώμα του και καταπληγώνοντάς το, στο τέλος του έκοψαν την τίμια κεφαλή του και έτσι έλαβε ο Όσιος τον στέφανο του μαρτυρίου. Και στον Άγιο Νήφωνα που βρισκόταν στο Βατοπέδι αποκαλύφθηκαν αυτά από το Άγιο Πνεύμα και λέει στον άλλον τον μαθητή του, τον Ιωάσαφ: «να ξέρεις παιδί μου, ότι ο συνάδελφός σου Μακάριος τελείωσε σήμερα με Μαρτύριο και πηγαίνει να χαίρεται στους Ουρανούς, με τις συνοδείες των Οσίων και των Μαρτύρων».

Ων ταις πρεσβείαις αξιωθείημεν και ημείς της Ουρανίου μακαριότητος. Αμήν.

Πηγή: *Συναξαριστής Νεομαρτύρων, Εκδόσεις Ορθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη*